

Միսաք Մեծադեմ

Մերժում

Մեկ համբույրդ գիս պիտ ըներ երջանիկ
դուն զլացար ինձի շնորհն այդ գողտրիկ,
դժն՛ «ոչ» ըդ թքիր ինձի անտարբեր,
ես այն օրեն կը տառապիմ տարուբեր:

Դուն զլացար ինձի շնորհն այդ գողտրիկ
ու սներու մեջ թաթխեցիր իմ մեղրիկ
ժպտիս ցուքը, մերթ վառվուն, մերթ հանդարտ
ես այն օրեն եղա թշվառ մը անբախտ:

Դժն՛ «ոչ» ըդ թքիր ինձի անտարբեր,
այդ «ոչ» ըդ սուր սրտես սորեց արյուններ:
Մերժումի այդ սառ լախտն, ավա՛ղ, վշտագին
գալարեցուց սներու մեջ իմ հոգին:

Ես այն օրեն կը տառապիմ տարուբեր.
վիշտը սիրտըս իմ ըրավ քանդ ու ավեր,
այն օրեն, երբ սև բաժակըն այդ թույնի
ընպեցի ես, սիրտըս բյուր բյուր կ'արյունի: